

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне науково-експертне управління

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.:255-40-25, 255-45-01; факс: 255-41-86

До реєстр. № 4331 від 05.11.2020
Кабінет Міністрів України

ВИСНОВОК

на проект Закону України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо розширення повноважень приватних виконавців»

Метою законопроекту, як це зазначається у пояснювальній записці до нього, є «виконання Україною умови «5а» додатка І до Меморандуму про взаєморозуміння між Україною як Позичальником та Європейським Союзом як Кредитором і Кредитної угоди між Україною як Позичальником та Національним банком України як Агентом позичальника та Європейським Союзом як Кредитором (щодо отримання Україною макрофінансової допомоги Європейського Союзу у сумі до 1 мільярда 200 мільйонів євро), ратифікованого Верховною Радою України 25 серпня 2020 року».

Для досягнення вказаної мети пропонується внести зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП), якими встановлюється, що постанова про накладення адміністративного стягнення виконується не тільки уповноваженим на те органом, але й приватним виконавцем (зміни до ч. 1 ст. 300), зокрема, у разі несплати правопорушником штрафу у встановлений законом строк (зміни до ст. 308).

Законопроект змістовно пов'язаний з проектом Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень приватних виконавців» реєстр. № 4330 від 05.11.2020 (далі – проект № 4330).

В якості аргументів на користь поданого законопроекту у пояснювальній записці зазначено, що «25 серпня 2020 року Верховна Рада України підтримала Закон України «Про ратифікацію Меморандуму про взаєморозуміння між Україною як Позичальником та Європейським Союзом як Кредитором і Кредитної угоди між Україною як Позичальником та Національним банком України як Агентом позичальника та Європейським Союзом як Кредитором

(щодо отримання Україною макрофінансової допомоги Європейського Союзу у сумі до 1 мільярда 200 мільйонів євро)».

Умовою «5а» додатка I до Меморандуму передбачено, що для забезпечення можливості ефективного відновлення законних вимог органи державної влади: а) розширять повноваження приватних виконавців (ПВ) на вимоги до ста тисяч (100 000) гривень проти будь-якого боржника (включаючи державних юридичних осіб та юридичних осіб за участю держави) та на адміністративні штрафи, а також складуть дорожню карту щодо повного зрівняння їх повноважень із повноваженнями державних виконавців, зокрема, що стосується ПВ, які діють від імені будь-якого клієнта та проти будь-якого боржника, а також що стосується полегшення доступу до професії ПВ для збільшення їх загальної кількості, та перегляду режиму дисциплінарного нагляду та контролю».

Законопроект на момент його внесення до Верховної Ради України не включений до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2020 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 16 червня 2020 року № 689-IX. Також вказаний законопроект не включений до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2021 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 02 лютого 2021 року № 1165-IX.

Головне управління вважає за можливе погодитись із викладеними вище аргументами, водночас звертаючи увагу на таке.

Адміністративна відповідальність завжди має вторинний (похідний) характер відносно положень галузевого регулятивного законодавства. Отже, надання приватним виконавцям необмежених можливостей щодо виконання постанов про накладення адміністративних стягнень можливе лише за умови внесення відповідних змін до Закону України «Про виконавче провадження» (далі – Закон), яким регулюються відносини щодо примусового виконання судових рішень.

Однак у ч. 1 ст. 15 Закону чітко визначено, що сторонами виконавчого провадження є стягувач і *боржник*. Тобто, іншого статусу, окрім «боржника», для осіб, щодо яких здійснюється примусове виконання постанови про накладення адміністративного штрафу (в тому числі – посадових осіб державних органів, органів місцевого самоврядування, Національного банку України), не передбачено. Водночас у ст. 5 Закону (як у чинній редакції, так і в редакції проекту № 4330) для приватних виконавців встановлено обмеження щодо примусового виконання рішень, за якими *боржниками є посадові особи державних органів, Національного банку України, органів місцевого самоврядування*. Однак КУпАП на сьогоднішній день містить чимало статей, відповідальність за якими несуть саме посадові особи перелічених вище органів (наприклад, ст. 164-12 «Порушення бюджетного законодавства»,

ст. 96-1 «Порушення законодавства під час планування і забудови територій», ст. 163-10 «Порушення порядку внесення змін до системи депозитарного обліку цінних паперів», ст. 53-5 «Порушення строку погодження (відмови у погодженні) документації із землеустрою» тощо).

Таким чином, досягнення мети законопроекту неможливе без внесення відповідних змін до ст. 5 Закону.

Керівник Головного управління

С. Тихонюк

Вик.: В. Попович, Т. Ругаєва

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ТИХОНЮК СВІТЛАНА АНДРІЙВНА

Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000000733B42008E588D01

Дійсний до: 27.05.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 16/03-2021/114411 від 01.04.2021

460506